

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὡς ἀστήρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, Ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκότασας, καὶ τέλεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθέν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη θεόφρον, οὗ εἰς χεῖρας ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ Ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστήρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον, Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζώωσαν τὰ πάντα θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη, διδάγματα, τῆς τουτου σκαιότητος, Διδασκάλων ἀρχηγέ, Ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελούμέν σου κοίμησιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τὴν πρεσβείαν σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τί σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, μὴ μὲ μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τὴ ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, Διὰ τοῦτο ἐκτίσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεῖα τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Κύριλλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κύριλλον ὕμνῳ τὸν πρόεδρον Αἰλίας.
Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ Τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τὴ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπὶ νίκιον ἄσω μελώδημα».

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτήν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας, ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἱρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσιν Κύριλλε.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν ἀύλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς, τῷ πυρὶ δὲ τῶν

λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἱρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ῥημάτων σου ὀδμαῖς, ἡδυπνόις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφέ, αἱρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Πανάχραντε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ' Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι Πνευματικῆς σοφίας, τὸ τριφεγγές τῆς θείας Τριάδος, Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας, δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὄφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὄν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἀγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ᾧ ψάλλομεν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη, Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν σοφίαν

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογμάτων ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων διάνοιαν, καὶ βακτηρία θεία ποιμένας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ γλῶσῃ θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως, ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ διδάσκαλον μέγαν, καὶ πίστεως πρόμαχον, εὐφημούμεν σε κυριλλε, Ἰεράρχα κραυγάζοντες, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος α' Τὸν Τάφον σου Σωτήρ

Ἡ γλώσσά σου Σοφέ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ, ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, ἀεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ, διὸ ἀπαύστως κράζομεν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐπεκοσμίου τῆς σοφίας ρεῖθρον Ὅσιε, σοῦ ἡ καρδιά δεξαμένη, ἐξηρεύξατο διδασκαλίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὸν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυποστάτου θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυθέου Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρουν ἐξήρανας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μάνεντος, ὡς νουνεχῆς καὶ θεοδίδακτος Μακάριε, ταῖς ἄστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Τὴ ράβδω τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου, ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας, τὴν ποιμνὴν σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτί, θεϊκῶ ἀστραπτόμενος, ὦ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε.

Θεοτοκίον

Νῦξ Πάναγνε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρότητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου, φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Ποταμὸς σύ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ἐκπεπόρευσαι, ζωηρύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα με θύσκεις τὰς αὐλακας.

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος, ἀσεβείας διασώζεις λαὸν Ἱερώτατε, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίον

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούρησας, διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

- Εἷσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
- Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.
- Ὅγδοάτη δεκάτη θάνατος μέλας εἶλε Κύριλλον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μύριοι Μάρτυρες, τοὺς αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τμηθέντες ἄνδρες Μύριοι τοὺς αὐχένας,
- Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόματοι Νόες.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν,

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἔχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας Μάκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμοὺς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σὲ γεραίρουσαν.

Θεοτοκίον

Ὅλην σὲ καθαγιαίνει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δανεισάμενος, σάρκα ἐαυτῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον».

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Ἀστραπαῖς σου τὸν λόγον κατέφλεξας, φρυγανώδεις αἰρέσεις Ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτήρσιν, ἐν Μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ἰερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας, Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες ἀρὰς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρητον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος, ὅθεν σὲ πίστει μακαρίζομεν.

Ἀστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ Ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτίσι, δογμάτων Ἱερῶν καταναγάζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω, Ὅσιων ἀνεδείχθης συμμετοχός, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος, οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν Πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στεῖρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιούντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμῶ σὲ τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.